

men omvendt sikrer vi os jo også, at folk, der ikke er i stand til at administrere den, ikke kommer ind under ordningen, hvor de kunne blive udnyttet eller andet. Det kræver altså, at man mentalt er i stand til at administrere den, og det kan jeg ikke se noget forkert i. Jeg kan ikke forstå, hvordan det her forslag skulle ændre på det faktum, at det er sådan.

Det, jeg synes, SF lægger op til, er en sammenskrivning, sådan at de her paragraffer skal kunne spille bedre sammen. Derfor har jeg lidt svært ved at se konkret, hvad det er, hr. Villy Søvndal og SF ønsker at opnå med forslaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Forslaget er affødt af et ønske om at se det enkelte menneske i centrum, altså i stedet for som nu at sige, at vi beder et menneske om at sammenstykke hjælpen afhængigt af, hvad lovgiverne har lavet af regler, der løbende bliver udbygget, og som på et tidspunkt når et punkt, hvor stive regler bliver uhensigtsmæssige.

Derfor synes jeg, det var ærgerligt, at socialministeren fik formuleret sig så skarpt, som tilfældet var. Jeg vil derfor godt spørge sådan forsonligt: Hvis det nu viser sig, det billede, der er tegnet her i beslutningsforslaget, som er blevet til i et tæt samarbejde med forskellige handicaporganisationer, er rigtigt, og hvis høringssvarene undervejs under udvalgsarbejdet bekræfter, at der er de her problemer med at få det til at hænge sammen, vil ministeren så virkelig være så stivnakket, at hun vil sige: Fordi det her var et forslag fra SF, vil jeg afvise det? Det kan jeg dårlig forestille mig.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er den seneste valgkamp selvfølgelig længe siden; det er efterhånden 2 år siden, stort set samtlige partier og også de nuværende regeringspartier var ude at sige til vælgerne, at man skulle af med minuttyranniet, man skulle af med det her med, at det var mange forskellige personer, der gik ud og ind af folks hjem, og at det var vigtigt, at de, der havde behov for hjælp, selv kunne aftale med dem, der skulle hjælpe dem, hvordan hjælpen skulle gives, og hvad der skulle gøres hvornår.

Det er da rigtigt, som ministeren siger, at det er systembarrierer, vi er oppe imod. Men hvad er det så, vi gør for at fjerne nogle af de systembarrierer? Hvad er det, ministeren vil gøre for at

sikre, at folk kan få en samlet vurdering af, hvad de har behov for af hjælp, og få den hjælp og gerne med ikke mange forskellige personer, men kun ganske få personer og måske endda kun én person til at give den fornødne hjælp? Og hvad vil ministeren gøre for, at det hele ikke skal gøres op i minutter, men at man kan få en samlet vurdering og selv kan være med til at bestemme, hvornår man har lyst til at købe ind, hvornår man har lyst til at få støvsuget osv.?

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg er da fuldstændig enig med hr. Villy Søvndal i, at stive regler er uhensigtsmæssige, men vi bliver jo nødt til at have et regelsæt, og uanset om det bliver samlet i et lovkompleks eller andet, så vil de jo stadig væk være stive, hvis man er af den opfattelse, at der er noget, man godt kunne tænke sig, som man ikke kan få. Derfor mener jeg, at selv om reglerne er samlet i forskellige paragraffer og også i to forskellige love, så går øvelsen ud på, at man får et bedre tværfagligt samarbejde i kommuner og amter, hvor man har med det her at gøre.

Det var derfor, jeg også nævnte i min svartale, at jeg er glad for, at funktionsevnetmetoden vinder indpas, og det er faktisk et af de fremskridt, jeg mener vi har gjort, at man skal se på mennesket i det helhed og så prøve at lave en ydelsesprofil i forhold til: Hvad har denne her person brug for? Det er en af de veje, jeg tror vi skal gå for at få løst det her problem med de stive regler og med, at mennesket ikke kommer i centrum.

Hans Andersen (V):

Med dette forslag ønsker SF at sikre samspillet mellem servicelovens §§ 71-78 og 84 samt pensionslovens bestemmelser om bistands- og plejetillæg, så personer mellem 18 og 65 år efter behov får hjælp til praktiske formål: pleje, overvågning, ledsagelse samt vedligeholdelse af fysiske færdigheder.

I bemærkningerne anfører forslagsstillerne derudover, at Folketinget bør præcisere eventuelt gennem en lovændring, at den enkelte borger har krav på hjælp i fornødent omfang.

Venstre er enig i, at det er vigtigt, at det enkelte menneske med behov for hjælp også får den hjælp, det har behov for, og ikke bliver klemmt i systemet; samfundet har et særligt ansvar over for mennesker med behov for støtte. Men i dette